

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**POPA, PAULINA****Luna și eu / Paulina Popa. - Deva : Editura Emia, 2022**
ISBN 978-973-753-549-8

Pref. Elisabeta Bogătan

821.135.1

Fotografie coperta 1 și 4: Paulina Popa

Tehnoredactare: Codruț-Sebastian Făgăraș

Fotografii interior: Paulina Popa (Colecția „Ochiul”)

Pictură interior: Andrada-Maria Mody

Copyright: Paulina Popa

Niciun fragment, nicio fotografie sau un poem nu poate fi
folosit fără aprobarea în scris a autoarei Paulina Popa

Casa de Editare EMIA

Deva

www.emia.roE-mail: edituraemia@yahoo.com

Tel: 0744181015

LUNA

și

EU**PAULINA POPA**

Prefața: Elisabeta Bogătan

Editura Emia

CUPRINS

PREFAȚA de Elisabeta Bogățan 5

AVEAM ATÂTA FERICIRE!

LUNA ȘI EU	15
DE ÎNGERI ȘI DE PĂSĂRI	17
PRINTRE DEGETE	19
CĂ MÂINE VA FI SOARE	21
VASE CU APĂ	25
ÎN RUGĂCIUNE	27
ALELUIA!	30
CA SFINȚII ÎN ICOANE	31
LACRIMA POATE FI VIOLET	35

LUNA ȘI EU

LUNA ȘI EU	41
NINGE CU FULGI MARI	43
TU CUNOȘTI IUBIREA NOASTRĂ DUPĂ ZBOR	45
ARIPILE TALE	49
CÂNTĂM PSALMI	50
DE IUBIRE	52
ÎNTRE APE	53
SPRE APUS	54
LIBERTATEA	56
CE SPECTACOL, CE POEZIE!	61

UMBRA NOASTRĂ PORNEȘTE CU NOI	65
SUNTEM FIII TĂI	67
STÂNJENEII	68
MÂNA MEA MIROSEA A MĂTASE	73
ÎN POEMUL MEU	74
AM BĂUT APĂ DIN MÂNA IUBITULUI	77
ÎN APA DIN MÂNA IUBITULUI	78
DIN PĂDURE	81
ACEASTĂ NUNTĂ DE ȘERPI	85
OAMENII DE HÂRTIE	87
NE ȚINEAM INIMA ÎN PUMNI	90
PESTE TOT ÎNFLOREAU MACII	92
PETALE DE MAC ȘI SALCÂM	94
MIROS DE SALCÂM	96
LOCUIM ÎNTR-O CASĂ DE STICLĂ	101
LOCUIAM ÎNTR-O CASĂ DE STICLĂ	103
AMIN!	107
STRĂLUCIRE	109
MI-A DEZVELIT IUBIREA	110
ÎNGENUNCHEAT DE DORURI	111
COLINDELE LUI DUMNEZEU	112
CREȘTE LUMINĂ	113
ÎN ZBOR	117
NU-L VEDEM	118
LUNA SE OGLINDEȘTE ȘI EA	120
SIMFONIE	123
MIERE ȘI CEARĂ	124
PENTRU CRUCE	126
CÂNTAM	131

LUNA ȘI EU

am fost nedespărțite
chiar dacă mama îmi spunea
că e mai bine să trăiesc simplu,
să vorbesc așa ca oamenii,
să fiu copil,
să mă bucur pentru tot ce aveam:

- *Aveam atâta fericire,
că nici nu mai știam ce să facem cu ea.*

*Fericire,
când alergam prin Valea Văilor,
desculți și liberi ca fluturii,
peștișori și păstrăvi mari.
Acolo am văzut
păsări cum rar mai zboară:
păsări de lună și stele.
Ni le făceam prietene,
chiar dacă bunicul ne povestea
despre păsările Haast, care mâncau copii.*

*Nu stați prea mult în apă,
veți deveni pești, spunea.*

*Nu stați prea mult cu păsările,
veți cânta, spuneam,
iar noi ne bucuram.*

*Aripile noastre creșteau
cu fiecare strop de apă
care ne uda până-n creștet,
așa cum loveam apa
cu tălpile noastre
de Îngeri și de păsări.*

DE ÎNGERI ȘI DE PĂSĂRI

eram înconjurați!

Înconjurați de fericire!

- *Fericire, când prindeam salamandre.*
- *Cu mâinile goale, le prindeam!*

*Ne apropiam
ca și cum ne-am fi apropiat
de un pumn de pământ ars,
le duceam în casă,
îi arătam mamei
ce minunății au căzut la noi în grădină,
odată cu ploaia.*

*Fericire,
când mama se speria
și lua salamandra,
așezând-o cu grijă în grădină,
printre flori.*

Fericire,

*când alergam în jurul casei,
sunând clopoței,
în ziua celor 40 de sfinți:
(„ieșiți șerpi și broaște,
de sub talpa casei noastre,
că vin cei patruzeci de sfinți cu maiurile
să vă spargă capurile!” („capurile”= cap)
- era un cântec vechi, copilăresc, nelipsit.*

*Eram fericiți
că venea primăvara și era viață,
iar noi frământam pământul
cu picioarele,
bucurându-ne de atingerea lui,
atunci când ne ieșea
printre degete.*

PRINTRE DEGETE

strecuram apa din vale
înainte de a intra în Sfânta Biserică!

Era atâta fericire:

- Fericire, când priveam șarpele casei
bând laptele din farfuria
așezată acolo, anume pentru el.

Fericire, când alergam desculți
prin holda proaspăt cosită,
acolo unde tata,
așa, ca nimeni altul, cosea, cosea...
Cosea gândurile,
negurile care se arătau în zare, departe...

Ne intrau așchii în tălpile picioarelor,
curgea sânge.
Apoi, intram în valea din fața casei
și totul era bine.
Atunci nu știam că suntem fericiți.

Fericire, când ploua

*și veneau puhoaiete
ca un zid de doi metri,
de trunchiuri și vreascuri,
puhoaiete negre, ape turburi...*

*Ascultam zgomotul de osie ruptă,
un huruit de piatră pe piatră.*

*Priveam, ne speriam uneori,
urcam în vie și stăteam acolo,
sub nailonul întins de tata,
de la un piersic la altul și ne rugam,
când dealul din fața casei
aluneca spre noi.*

*Eram speriați,
cu pelerinele de ploaie pe noi,
dar ce fericire!
Fericire,
că mâine va fi soare!*

CĂ MÂINE VA FI SOARE

era o certitudine,
de aceea eram fericiți!

Fericire,
că era cald,
iar noi,
goi ca-n pânțele mamei,
legam pe cap ramuri de salcie,
așa, ca niște haine din raiul Domnului
și alergam de-a lungul satului,
din casă în casă, cântând:
(„*Hododoaia, Doaia /
Adă, Doamne, ploaia!
Ploaie curată,
De la Domnul dată!*” ...)
Eram primiți cu dulciuri.
Turnau, peste noi,
vase cu apă.

„De Sfânta Biserică” (Din Colecția „Ochiul”)
Fotografie de Paulina Popa